

گزارش آکانتوسفال

Dendronucleata dogieli

از ماهیان رودخانه زرینه رود برای نخستین بار در ایران

- محمود جعفری، عضو هیات علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام آذربایجان غربی
- عبدالحسین دلیمی اصل، دانشیار دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس ساله ۱۳۷۵-۷۶
- علیرضا آذروندي، عضو هیات علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام آذربایجان غربی

تاریخ دریافت: خرداد ماه ۱۳۷۹ تاریخ پذیرش: آذرماه ۱۳۷۹

مقدمه

بیماریهای انگلی یکی از معضلات مهم جانوران محسوب شوند که به دو صورت انگلهای داخلی و خارجی مشکلاتی برای جانوران دریی دارند و در این میان آبزیان نیز از این مقوله مستثنی نبوده و همواره در معرض ابتلاء به آنودگیهای انگلی می‌باشند. بیماریهای انگلی، اندامهای مختلف آبزیان نظیر دستگاه گوارش، چشم، باله، آبشش، عضلات، کبد، حفره بطئی و پوست را تحت الشاعع قرار داده و با ایجاد عوارض متفاوت (آماس روده، نقص عضو، کمخونی، ضعف و اختلالات کبدی مانند سیروز) باعث کاهش تولید مثل و کاهش وزن شده و ارزش غذایی ماهیان آلوده را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

آکانتوسفالها یا خارسان، کرمهایی هستند که در قسمت قدامی خود دارای خرطوم هستند و به چندین رج خار یا قلاب مجهز می‌باشند و در واقع بواسطه این خارها به مخاط روده نفوذ کرده و به روده می‌چسبند. آکانتوسفالها در هر دو گروه مهره‌داران عالی و پست یافته می‌شوند.

در سراسر دنیا ماهیان عمده‌ترین میزبان آنها خارسان هستند. انگل غالباً در قسمت خلفی روده جایگزین می‌شود و اندازه آنها از چند میلی‌متر تا حداقل ۲۰ میلی‌متر متغیر می‌باشد و با چشم غیر مسلح قابل رویت هستند. سیر تکاملی آنها غیر مستقیم است. میزبان واسط خارسان، سخت پوستانی مانند میگوهای آبهای شیرین، *Gammarus pulex* و *Asellus aquaticus* می‌باشند که با بلع تخم، مراحل نوزادی در بدن آنها به وجود می‌آید. در صورت بلع میزبانان واسط آلوده، توسط ماهیان کرم بالغ در روده آنها رشد خواهد کرد. آلودگی شدید به آکانتوسفالها در ماهیان آلوده، موجب بروز کمخونی، ضعف و حتی اگزوفتالمی می‌گردد که در نهایت به کاهش تولید منجر می‌شود. آلودگی آکانتوسفالها عمدتاً در ماهیان دریایی و آبگیر و رودخانه دیده می‌شود ولی در استخرهای پژوهش ماهی که از آب رودخانه آبگیری بنمایند

✓ Pajouhesh & Sazandegi, No 50 PP: 44-46

First report of isolation of *Dendronucleata dogieli* from freshwater fish in Iran

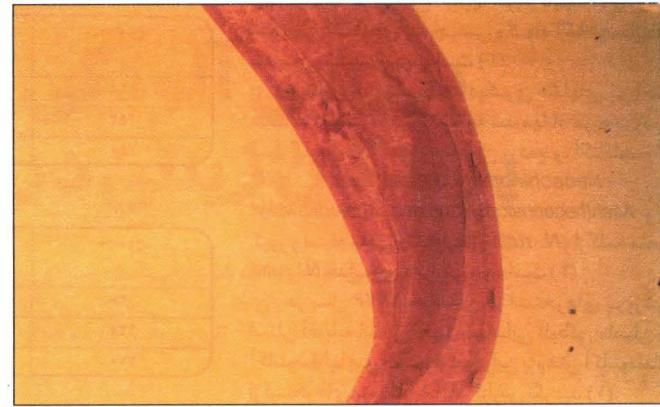
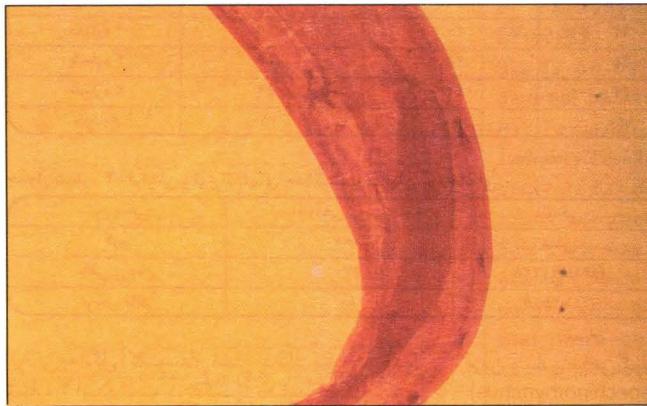
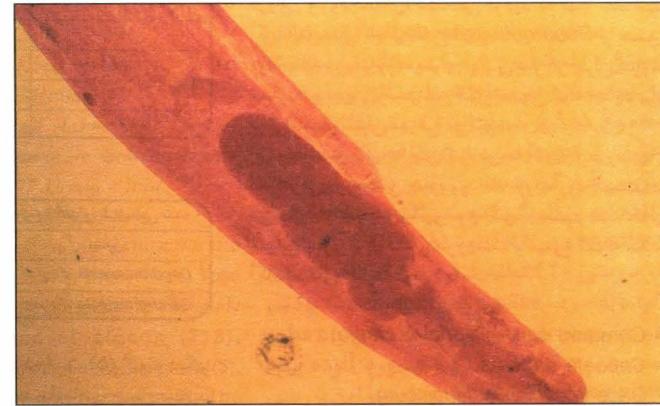
By: Jaffari M., Veterinary Dept., West Azarbaijan province research center. Dalimi A. Parasitology dept., medical sciences faculty, Tarbiat modares university, Tehran, I.R. Iran. P.O. Box: 14115-111. Dalimi4@yahoo.com and Azarvandi A. Veterinary Dept., West Azarbaijan province research center.

In the present work, 1120 freshwater fishes including 750 from Zarinehrood river and 370 from Miandoab fish culture pools in west Azarbaijan were collected and examined for presence of acanthocephala during two years (1996-1997). The results indicate, *Dendronucleata dogieli* recovered from 41.75% and 11.25% of *Capoeta capoeta* and dace (*Leuciscus leuciscus*) which lived in Zarineh rood river respectively. However the parasite was not recovered from common carp (*Cyprinus carpio*), grass carp (*Ctenopharyngodon idella*) and big head carp (*Hypophthalmich molitrix*) which cultured in the pools. This is the first report of isolation of *D. dogieli* from Iranian freshwater fish.

Key words: *Dendronucleata dogieli*, Acanthocaphala, Zarinehrood river, Miandoab, *Capoeta capoeta*, *Leuciscus leuciscus*, *Cyprinus carpio*, *Ctenopharyngodon idella* and *Hypophthalmich molitrix*.

چکیده
این بررسی با مطالعه آکانتوسفالها در ماهیان رودخانه زرینه‌رود و استخرهای پرورشی شهرستان میاندوآب در یک دوره دو ساله (۱۳۷۵-۷۶) به مرحله اجرا درآمد. در مجموع ۱۱۲۰ قطعه ماهی شامل ۷۵۰ قطعه ماهی رودخانه و ۳۷۰ قطعه ماهی استخرهای پرورشی گرمابی صید و از نظر آلودگی آکانتوسفالها مورد بررسی قرار گرفتند. ماهیان صید شده از زرینه‌رود شامل کپور معمولی^۱ زرده‌پر^۲ و عروس ماهی^۳ و ماهیان استخرهای پرورشی از نوع آمور^۴، کپور و فیتوفاگ^۵ بودند. در این مطالعه سه استخر پرورشی گرمابی که از رودخانه زرینه‌رود آبگیری می‌نمایند مورد بررسی قرار گرفتند. در طول اجرای طرح محتویات روده ماهیان صید شده از نظر وجود آکانتوسفالها آزمایش شدند. نتایج بدست آمده، هر سه نوع ماهی استخرهای پرورشی مورد مطالعه از حيث انگل آکانتوسفال منفی بودند و آلودگی نشان ندادند ولی در بین سه نوع ماهی رودخانه‌ای، ۲ نوع آنها یعنی زرده‌پر و عروس ماهی به آکانتوسفالها آلوده بودند و میزان آلودگی به ترتیب ۴۱/۷ و ۱۱/۲۵ درصد تعیین گردید. در ماهی کپور رودخانه‌ای انگل آکانتوسفال مشاهده نگردید. آکانتوسفالهای جدا شده از هر ۲ نوع ماهی زرده‌پر و عروس ماهی همگی از گونه *Dendronucleata dogieli* تشخیص داده شدند.

کلمات کلیدی: *Dendronucleata dogieli*. زرینه رود، میاندوآب، کپور، زرده‌پر، عروس ماهی، آمور، فیتوفاگ، آکانتوسفال.

عکس شماره ۳- آکانتوسفال *Dendronucleata dogieli*عکس شماره ۱- آکانتوسفال *Dendronucleata dogieli*عکس شماره ۴- آکانتوسفال *Dendronucleata dogieli*عکس شماره ۲- آکانتوسفال *Dendronucleata dogieli*

سانتیگراد به مدت چند ثانیه قرار می‌دادیم تا به هنگام کشته شدن، در اثر گرما خروم و قلابهای آن به درون انگل کشیده نشود و به بیرون نفوذ ننماید و تشخیص میکروسکوپی آن میسر و آسانتر شود. پس از این عمل انگلهای جدا شده بلافاصله در فرمالین 10% درصد جهت تثبیت قرار داده می‌شوند. رنگ‌آمیزی انگلهای آزوکارمین انجام شده است که تصاویر میکروسکوپی آنها نشان داده شده است.

نتایج

در این مطالعه براساس نتایج حاصل از بررسیهای میکروسکوپی انگلهای جدا شده، همه آکانتوسفالها از نوع *Dendronucleata dogieli* بودند. از سه استخر پرورشی گرمایی مورد مطالعه که دارای سه گونه ماهی از نوع کپور معمولی، فیتوفاگ و آمور بودند هیچ کدام از ماهیهای آکانتوسفالها آلودگی نبودند و در این سه استخر آلودگی به این انگل مشاهده نشد. از سه نوع ماهی رودخانه‌ای بررسی شده، ماهی زردپ و عروس ماهی به انگل آکانتوسفال *Dendronucleata dogieli* آلود بودند بطوریکه از 57% قطعه ماهی زردپ تعداد 238 نمونه و از 80% قطعه عروس ماهی 9 نمونه آلود به انگل بودند و بدین ترتیب $41/7$ درصد ماهیان زردپ و $11/25$ درصد عروس ماهیان دارای آنگل *Dendronucleata dogieli* تشخیص داده شدند. از 100 قطعه ماهی کپور صید شده از رودخانه هیچ کدام

۱- پشت سدنوروزلو-۲- مناطق حومه شهر-۳- نواحی انتهایی رودخانه (حوزه‌های نزدیک مصب رودخانه). صید ماهی در سه استخر گرمایی که صرفاً از آب رودخانه زرینه رود آبگیری می‌نمودند به عمل آمد. مطالعه به مدت 2 سال بطول انجمادی که در طی این مدت مجموعاً 750 قطعه ماهی زردپ، کپور و عروس ماهی از رودخانه زرینه رود صید شد که تعداد آنها به تفکیک سال و نوع ماهی در جدول شماره 1 آمده است. از 3 استخر پرورش گرمایی در طی دو سال 370

قطعه ماهی صید و مورد مطالعه قرار گرفت و این ماهیان از نوع کپور معمولی، آمور و فیتوفاگ بودند که جزئیات آن به تفکیک سال، نوع ماهی و استخرهای پرورشی مورد مطالعه در جداول شماره 2 و 3 درج شده است. در حین اجرا در مجموع 1120 قطعه ماهی شامل 750 نمونه ماهی رودخانه‌ای و 370 نمونه ماهی از استخرهای پرورشی گرمایی آزمایش شدند. ماهیان صید شده کالبدگشایی شده و روده آنها از حفره شکمی خارج و پس از برش، محتویات روده به پتري ديش منتقل و با اضافه نمودن مقداری آب به حالت سوسپانسیون در آورده می‌شود و متعاقباً به جستجوی انگل می‌پرداختیم. پس از مشاهده و شناسایی آکانتوسفالها، انگلهای با محلول $0.1\% NaCl$ شسته می‌شدند. برای مشاهده هرچه بهتر خروم و قلابهای آکانتوسفالها، معمولاً انگل را در درون آب 40 درجه

احتمال آلودگی وجود دارد. در میان خارساز، آکانتوسفال *Corynosoma caspicum* برای انسان خطرناک می‌باشد و در ایران از سه نوع ماهی خاویاری دریای خزر شامل اوزون برون، تاس ماهی و فیل ماهی (7) و همچنین از ماهی سوف گزارش شده است (2).

در بررسی حاضر آلودگی تعدادی از ماهیان رودخانه زرینه رود و ماهیان تعدادی از استخرهای که از این رودخانه آبگیری می‌کردند به آکانتوسفالها مورد مطالعه قرار گرفت.

مواد و روش کار

زرینه رود در استان آذربایجان غربی یکی از مهمترین رودخانه‌های پرآب و دائمی کشور است که به لحاظ داشتن ماهیان متنوع رودخانه‌ای که به مصارف غذایی مردم منطقه میرسد از اهمیت بخوردار است و به دلیل آبگیری تعدادی از استخرهای پرورشی گرمایی منطقه از این رودخانه و احتمال ایجاد آلودگی‌های انگلی در ماهیان استخرها از طریق آبگیری آب رودخانه اهمیت آن بیشتر می‌شود، لذا آلودگی انگلی ماهیان هم در رودخانه و هم در استخرهای پرورشی گرمایی مرتبط با رودخانه تواناً مورد مطالعه قرار گرفت. برای کسب نتایج مطلوب، صید ماهی از رودخانه زرینه رود در ۳ ناحیه به شرح زیر به عمل آمد که عبارتند از:

آکانتوسفالها در این نوع ماهیها مورد تأیید قرار گرفته است ولی اشاره‌ای به جنس و گونه آکانتوسفالها شناسایی شده، نگردیده است (۲).

همچنین در مطالعه دیگری انگل‌های پریاخته دستگاه گوارش ماهیان دریاچه سد مهاباد مورد بررسی قرار گرفته‌اند که از ماهیان زردپر، آکانتوسفال *Neochinorhynchus rutili* و

Acanthocephalorhynchoides cholodkowskyi کپور و اسبله ماهی آکانتوسفال *N. rutili* و از کلمه ماهی *N. rutili* جداسازی و گزارش شده است (۴).

در سال ۱۳۷۶ مطالعه‌ای در استخراهای پرورشی استان آذربایجان غربی جهت شناسایی آلودگی ماهیان به آکانتوسفالها صورت پذیرفت و در این پژوهش آکانتوسفال از استخراهای پرورشی استان گزارش نگردید (۱).

با توجه به پژوهش‌های داخلی و خارجی در خصوص شناسایی و تعیین جنس و گونه آکانتوسفالها در مطالعه دریایی و رودخانه‌ای، مشخص گردید که گونه جدا شده آکانتوسفال *Dendronucleata dogieli* از حوزه رودخانه زرینه رو، برای اولین بار در ایران گزارش میگردد و بدین ترتیب این انگل بعنوان گونه جدید برای فون انگل‌های ایران معرفی می‌شود.

با تلقیق نتیجه این گزارش با آنچه از بررسیهای استخراهای پرورشی حوزه رودخانه زرینه رو بدست آمد می‌توان به اهمیت تاثیر نوع اکووسیستم و ضدغوفنی مزارع پرورش ماهی در زیست و تنوع گونه انگل آکانتوسفال اشاره نمود.

پاورقی ها

1- Common carp (*Cyprinus carpio*).

2- Capoeta capoeta.

3- Dace (*Leuciscus leuciscus*).

4- Grass carp (*Ctenopharyngodon idella*).

5- Big head carp (*Hypophthalmich molitrix*)

منابع مورد استفاده

۱- آذربوندی، علیرضا؛ دلیمی اصل، عبدالحسین؛ قمری، زین‌العل الدین و قبله، فرزاد، ۱۳۷۸. مطالعه آلودگی کرمی لوله گوارشی ماهیان کپور، آمور و قول آلا در استخراهای پرورشی استان آذربایجان غربی. نشریه پژوهش و سازندگی ۴۳: ۴۳.

۲- اخوان پویکار، حمید و همکاران، ۱۳۷۰. بررسی آلودگی ماهیان سد مهاباد به خارسنان، دانشگاه ارومیه، پایان نامه ۲۰۶.

۳- شمسی، شکوفه؛ دلیمی اصل، عبدالحسین و پورغلام، رضا. ۱۳۷۷. بررسی انگل‌های زئونوز در کیلکا: شریه علمی شیلات. ۵۵-۵۸:۷.

۴- محمدی، رحیم و همکاران، ۱۳۷۵:۶. بررسی انگل‌های پریاخته دستگاه گوارش و محوطه بطی ماهیان دریاچه سد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه، پایان نامه ۲۰.

۵- مخیر، بابا، ۱۳۵۲. فهرست انگل‌های ماهیان خاویاری ایران. نامه دانشکده دامپزشکی ۱-۱۲: ۱.

۶- مخیر، بابا، ۱۳۵۹. بررسی انگل‌های ماهیان حوزه سفید رود. نامه دانشکده دامپزشکی ۱-۲۵: ۶.

7- Golvan, Y.J. et Mokhayer, B., 1973. Acanthocephales des estrugeons dela mer caspienne. Ann.Parasitol.48(4):597-602

8- Williams, J.S., Gibson, D.I. and Sadighian, A., 1980. Some helminth parasites of Iranian freshwater fishes. J. Nat. Hist. 14: 658-699

جدول شماره ۱- ماهیان رودخانه‌ای صید شده به تفکیک سال و نوع ماهی

نوع ماهی سال	کپور معمولی	سیاه ماهی	عروس ماهی	مجموع
اول	۴۲	۲۳۰	۲۶	۲۹۸
دوم	۵۸	۳۴۰	۵۴	۴۵۲
مجموع	۱۰۰	۵۷۰	۸۰	۷۵۰

جدول شماره ۲- ماهیان پرورشی صید شده به تفکیک سال و نوع ماهی

نوع ماهی سال	کپور	امور	فیتوفاگ	مجموع
اول	۴۶	۳۷	۵۳	۱۳۶
دوم	۱۰۴	۶۳	۶۷	۲۲۴
مجموع	۱۵۰	۱۰۰	۱۲۰	۳۷۰

جدول شماره ۳- ماهیان صید شده به تفکیک استخر

نوع ماهی استخر	کپور	امور	فیتوفاگ	مجموع
شماره ۱	۴۵	۳۰	۴۲	۱۱۷
شماره ۲	۵۵	۳۸	۳۵	۱۲۸
شماره ۳	۵۰	۲۲	۴۲	۱۲۵
مجموع	۱۵۰	۱۰۰	۱۲۰	۳۷۰

جدول شماره ۴- فراوانی و نوع انگل‌های جدا شده از ماهیان رودخانه‌ای

نوع ماهی	تعداد ماهی پرورش شده	نوع انگل‌های شناسایی شده	نوع انگل‌های شناسایی شده	نمی	نمی	نمی	نمی
کپور	۵۷۰	<i>Dendronucleata dogieli</i>	(۰/۴۱/۵۷) ۲۳۸	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
ماهی زرد پر	۸۰	<i>Dendronucleata dogieli</i>	(۰/۱۱/۲۵) ۹				
عروس ماهی							

آلودگی به انگل آکانتوسفال نشان ندادند. نتایج در جدول شماره ۴ آمده است. در عکسها تصاویر میکروسکوپی آکانتوسفال *Dendronucleata dogieli* نشان داده شده است.

بحث

براساس نتایج بدست آمده در این مطالعه، علاوه بر مشخص شدن وجود آکانتوسفال و نیز تعیین گونه آن دردو نوع ماهی رودخانه‌ای، معلوم گردید که به رغم آبگیری سه استخر پرورشی مورد مطالعه از آب رودخانه زرینه رو آلودگی اینگل آکانتوسفالها در این استخرها وجود ندارد که تفاوت اکووسیستم رودخانه و استخر و احتمالاً تأثیر آهک پاشی استخراهای پرورشی در پایان هر دوره پرورش، می‌تواند عامل این تفاوت تلقی شود.

با بررسی‌های انجام شده در ایران و سایر ممالک در مورد آکانتوسفالها گونه‌های مختلف این انگل در ماهیان گوناگون گزارش گردیده است. در مطالعه‌ای که گولون آنجام داده مشخص شده است که سه نوع ماهی ازوون برون، فیل‌ماهی و تاسی‌ماهی دریای خزر آلودگی ازوون برون، فیل‌ماهی و تاسی‌ماهی دریای خزر آلودگی آنچوی به *C. strumosum* گزارش شده است (۳).

متالعه حاضر که بر روی ماهیان رودخانه زرینه رو و استخراهای پرورشی مرتبط با آن انجام گرفت، وجود آلودگی اینگل آکانتوسفال *Dendronucleata dogieli* در دونوع ماهی رودخانه‌ای شامل زردپر و عروس ماهی مشخص گردید براساس نتایج بدست آمده آلودگی آکانتوسفال در ماهی زرد پر به مراتب شدیدتر از عروس ماهی مشاهده شد.

در تحقیقات انجام یافته در منطقه غرب کشور بر روی سیاه ماهیان (زرد پر) سد مهاباد وجود آلودگی